

Čj. R 23/99

V Brně dne 18. 10. 2000

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. S 10/99-1370/99-210 ze dne 2. 8. 1999 ve věci porušení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., podal účastník řízení Pražská energetika, a. s., IČ 60193913, se sídlem v Praze 10, na Hroudě 4, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. S 10/99-1370/99-210 ze dne 2. 8. 1999

r u š í m

a správní řízení podle ustanovení § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. **zastavuji.**

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 2. 8. 1999 rozhodnutí čj. S 10/99-1370/99-210, v jehož 1. výrokové části deklaroval, že účastník řízení Pražská energetika, a. s., IČ 60193913, se sídlem v Praze 10, na Hroudě 4 (dále jen „účastník řízení“) zneužil své monopolní postavení na trhu dodávek elektrické energie ve smyslu § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) tím, že od odběratelů ze sítí nízkého napětí, kteří v rámci 122 denního zúčtovacího období hradí na dodávku elektrické energie tři zálohy, a to jiným způsobem než prostřednictvím soustředěného inkasa plateb obyvatelstva (SIPO), tj. hotovostí, uhrazením předpisu u poštovní přepážky, bankovním převodem a inkasem, získával po převážnou část

122 denního zúčtovacího období na těchto zálohách více finančních prostředků, než by odpovídalo předpokládané hodnotě jím poskytovaného protiplnění. Úřad za zneužití monopolního postavení uložil účastníkovi řízení podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) a § 14 odst. 4 zákona pokutu ve výši 5 000 000,- Kč (2. výroková část) a s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona mu uložil povinnost k nápravě stavu, který popsal v 1. výrokové části.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení včas rozklad.

V rozkladu zpochybnil závěr Úřadu, že porušil zákon tak, jak je popsáno v 1. výrokové části rozhodnutí, kdy mj. namítl, že *získání více finančních prostředků* správní řízení neprokázalo. Celou výrokovou část 1. považuje za spornou, neboť je nepřesná a obecná a jako taková nezakládá právo k uložení sankce. Tomuto názoru svědčí podle účastníka řízení i odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde na str. 12 se mj. uvádí, že *"majetkový prospěch nebyl prokázán, resp. k okolnostem daného případu ani prokázán být přesně nemůže, neboť splatnost a výši záloh právní předpisy neupravují a tedy nelze stávající stav srovnat se stavem právním. Ideální stav uvedený ve znaleckém posudku je pouze vodítkem."* Účastník řízení zdůraznil, že neexistuje objektivní možnost dosažení rovnovážného stavu mezi zálohami a dodávkami a musí být obecně připuštěna možnost vzájemného v čase se měnícího „úvěrování“ mezi ním a jednotlivými zákazníky – odběrateli elektrické energie. Tomuto nasvědčuje i odkaz na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde správní orgán uvedl: *„z povahy věci vyplývá, že nelze nikdy dosáhnout rovnovážného stavu mezi zálohami a dodávkami elektriny, a tak určitý stupeň úvěrování PRE jednotlivým zákazníkem musí být tolerován“*. K tomu účastník řízení dodává, že stejně tomu může být naopak a Úřad přes toto konstatování nikterak nedefinoval míru zvýhodnění jedné nebo druhé strany, kterou by považoval za přijatelnou.

Účastník řízení dále zpochybnil hodnotu provedeného dokazování, kdy jediným důkazem o porušení zákona je znalecký posudek, jehož předmětem bylo posouzení „Zákaznického systému pro fakturaci odběru elektrické energie implementovaného v PRE, a. s.“, přičemž znalec v posudku neoznačil chování účastníka řízení za monopolistické a protiprávní a závěr posudku svědčí ve prospěch účastníka. Jediné, z čeho Úřad dovodil protiprávnost jeho jednání, bylo podle znalce *nezvyklé stanovení termínů záloh na dodávku elektriny*. Účastníkem řízení je rovněž namítána nedostatečná odbornost znalce k posouzení dané problematiky, když znalec z oboru kybernetiky pro odvětví výpočetní techniky se zvláštní specializací softwarového a hardwarového řešení počítačových aplikací posuzoval otázky spadající do oboru ekonomiky, účetnictví, práva apod. Na tuto skutečnost přitom Úřad písemně upozornil sám znalec dne 19. 7. 1999. Podle účastníka řízení to, že znalec ve zmíněném posudku překročil svou odbornost, potvrzuje i skutečnost, že v posudku např. nepřesně používá a pracuje s pojmy „termín zálohy“, „splatnost zálohy“, „úvěrování“; v ostatním se vyjadřuje pouze obecně a volně dle svého uvážení a míry pochopení problematiky. Jde zejména o jeho výroky „nezvyklé“, „ideální“, „spravedlivé“, které mohou být podkladem pro různé úvahy, nikoliv pro zjištění materiální pravdy. Pokud znalec hovoří o „ideálním stavu“, tak v daném případě popsal ideální stav subjektivně, jako osoba disponující v této oblasti pouze obecnými znalostmi. Tento názor podporuje i výrok Úřadu v odůvodnění rozhodnutí, že *znalcem popsaný ideální stav je pouze vodítkem*. V souvislosti se subjektivními výroky znalce účastník řízení dále namítl nepřesnost termínu použitého ve znaleckém posudku, a to „úvěrování PRE ze strany zákazníka“. Vlastní termín „úvěrování“ je určen pro poskytování finančních prostředků peněžním ústavem jinému právnímu subjektu na základě smlouvy o úvěru a nelze jej považovat za použitelný pro kvalifikované hodnocení rovnováhy

mezi dodaným objemem elektřiny a částkou zaplacenou v penězích. Účastník řízení vyslovil nesouhlas s tvrzením, že zákazník platí na jím stanovených zálohách po většinu doby více, než skutečně odebere, přesněji, že zákazník platí více, než účastník řízení očekává, že odebere. Samotný zákazník předem v době stanovení výše záloh na další období neví, kolik v tomto období spotřebuje elektřiny a tudíž nemůže tvrdit, že má platit či platí více či méně. Pokud však ví, že bude elektrickou energii z různých důvodů odebírat významně více či méně, je jeho názor účastníkem řízení prokazatelně akceptován a na podnět zákazníka upravena výše zálohy.

Část rozkladu týkající se námitek vůči závěrům znaleckého posudku uzavřel účastník řízení konstatováním, že úvahy znalce, které nesouvisí s posuzováním programu, jsou subjektivní, nepodložené žádným obecně závazným právním předpisem a učiněné závěry neodpovídají jeho kvalifikaci. Podle účastníka řízení nelze vyloučit, že jiný znalec může mít jiné názory či úvahy a dospět k jiným závěrům.

Jako doklad správnosti svého postupu účastník řízení předložil odborný posudek Analýza podmínek pro stanovení záloh na dodávku elektřiny, zpracovaný 18. 8. 1999 ENPO – Energetické poradenství, Ing. Oldřich Masný, Jičínská 23, 700 30 Ostrava–Výškovice.

V další části rozkladu účastník řízení mj. namítl nesprávnost procesního postupu Úřadu při vedení správního řízení, neboť byla-li důvodem zahájení správního řízení stížnost paní Daniely Součkové, měl být s jejím obsahem seznámen již v průběhu řízení (nikoliv až v odůvodnění rozhodnutí) tak, aby se k obsahu stížnosti mohl vyjádřit a navrhnout příslušné důkazy svědčící v jeho prospěch. Účastník řízení proto dodatečně popsal v rozkladu průběh dohod o změně záloh za dodávku elektřiny uzavíraných s paní Danielou Součkovou se závěrem, že její stížnost postrádá racionální důvod.

Další námítka účastníka řízení lze v zásadě shrnout takto: zálohou se rozumí částka zaplacená nebo vyplacená předem, jako např. záloha na vybrané zboží, záloha na vytvoření díla apod. Výše zálohy a termín zaplacení je vždy předmětem dohody – smluvního ujednání. Úřad tento všeobecně uznávaný axiom nerespektoval a zaměnil zálohu za jakousi kontinuální platbu. Účastník řízení má za to, že se ve svém jednání striktně drží zákona a přitom respektuje oprávněný zájem zákazníka. Zákazník při odběru elektřiny dodávané účastníkem řízení má možnost zvolit si způsob placení zálohy sám, není k ničemu nucen ani mu není způsob placení diktován. Rovněž v průběhu smluvního vztahu má zákazník možnost změnit vybraný způsob placení záloh včetně výše stanovené zálohy. Je-li to v daných termínech možné, účastník řízení mu vyhoví. O možnosti změny výše zálohy je zákazník při každé fakturaci spotřeby elektřiny písemně účastníkem řízení informován. Spotřebu energie si každý zákazník reguluje sám a je pouze na něm, kdy a v jaké výši elektřinu odebírá. Účastník řízení jeho spotřebu pouze předvídá a při stanovení záloh vychází ze srovnatelného období. Srovnatelným obdobím je zásadně stejné období minulého roku, nikoliv minulého fakturačního období. Účastník řízení má za to, že tvrzení Úřadu obsažené v odůvodnění rozhodnutí o poškození 25 tis. zákazníků se neopírá o zjištěné skutečnosti, neboť Úřad vůbec nezkoumal míru jejich poškození ani intenzitu jejich nespokojenosti. Rovněž tak odmítá tvrzení Úřadu v odůvodnění rozhodnutí, že „účastník řízení neprojevil snahu o nápravu protizákonného stavu“, neboť jeho postup při stanovení výše a termínu splatnosti záloh nebyl v rozporu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže ani s jinými právními předpisy. Pokud jde o argumentaci Úřadu s odkazy na rozhodování Evropského soudního dvora, má za to, že příklady uváděné v odůvodnění rozhodnutí, zejména příklad případu Michelin, nejsou pro srovnatelnost posuzované problematiky použitelné.

Závěrem rozkladu účastník řízení navrhl, aby napadené rozhodnutí předseda Úřadu zrušil a správní řízení zastavil, neboť správní orgán nerozhodl v souladu s platnou hmotně právní úpravou, nepostupoval v souladu s platnou procesní úpravou a nezjistil úplně a správně materiální pravdu.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu. S ohledem na skutkovou podstatu deklarovaného porušení zákona jsem se v první řadě zabýval správností vymezení relevantního trhu a postavení účastníka řízení na tomto trhu. Konstatuji, že Úřad při vymezení relevantního trhu po stránce věcné, geografické a časové postupoval správně a rovněž tak není pochybností o tom, že účastník řízení na vymezeném trhu zaujímá monopolní postavení ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zákona. Při posouzení otázky, zda účastník řízení své monopolní postavení zneužil, jsem vycházel z těchto rozhodných skutečností:

Dne 29. 3. 1999 zahájil Úřad s účastníkem správní řízení pro možné porušení ustanovení § 9 odst. 3 zákona. Možné porušení Úřad spatřoval ve způsobu stanovení záloh na dodávky elektrické energie, který mohl být na újmu spotřebitelům – odběratelům elektřiny. Z listinných materiálů správního spisu jsem zjistil, že odběratelé elektřiny dodávané jim účastníkem řízení, mohou zálohy na odběr spotřebované elektřiny uhrazovat několika způsoby. Nejpoužívanějším způsobem je platba prostřednictvím soustředěného inkasa plateb obyvatelstva (SIPO), dalšími výrazně méně častými způsoby jsou platba v hotovosti v pokladně účastníka řízení nebo u poštovní přepážky a platba bezhotovostním převodem z účtu odběratele. Podnětem k prošetření problematiky záloh bylo podání pana Tomáše Součka (nikoliv paní Daniely Součkové), v němž si jmenovaný stěžoval na termíny a výše záloh placených při způsobu platby systémem tří záloh ve čtyřměsíčním období. K odbornému posouzení, zda tento systém záloh a konečných úhrad elektrické energie spotřebitele poškozují, Úřad dne 31. 3. 1999 ustanovil soudního znalce z oboru kybernetika, výpočetní technika, software a hardware Ing. Vladimíra Vyhňáka. Úkolem znalce bylo posoudit program účastníka řízení „Zákaznický systém pro fakturaci odběru el. energie implementovaný v PRE a. s.“. Znalec se měl v podstatě vyjádřit ke skutečnosti, zda a v jakém rozsahu dochází k „úvěrování“ účastníka řízení ze strany jeho zákazníků při jimi zvoleném způsobu úhrady odebrané elektrické energie a pokud tomu tak je, zda je program záměrně nastaven v neprospěch konečného spotřebitele. Znalecký posudek Úřad obdržel 24. 6. 1999. Po jeho prostudování konstatuji, že znalecký posudek výslovně nepotvrzuje závěr Úřadu, deklarovaný v 1. výrokové části napadeného rozhodnutí. Znalec v úvodním shrnutí výsledků posudku uvádí, že *„Implementovaný software je navržen standardním způsobem a splňuje zákonem stanovené požadavky a závazné normy na IS. Pozitivním rysem je zavedení odečtu a fakturace po čtyřech měsících, rovněž tak promyšlený způsob predikce odběru na následující fakturační období. Systém umožňuje jednak poskytovat mnohem větší komfort služeb zákazníkům než většina ostatních distribučních společností v ČR a jednak dává informace pro řízení společnosti. Nasbírané statistické údaje jsou v PRE a. s. zpracovávány a používány k dalšímu zlepšení služeb i řízení podniku. Negativem je nezvyklé stanovení termínů záloh na dodávku elektřiny. Podrobně jsou tyto závěry rozvedeny v příslušných kapitolách posudku.“*. Pokud jde o způsob platby ve čtyřměsíčním fakturačním období, znalec na str. 12 posudku mj. uvádí, že *„V rámci čtyřměsíčního fakturačního období jako celku nedochází ke dni fakturace ze strany zákazníků k úvěrování PRE a. s., ale naopak PRE a. s. mírně úvěruje zákazníky. Tento závěr vychází..... V rámci čtyřměsíčního fakturačního období jsou sice platby průměrného zákazníka v průměru vyrovnané, v žádném případě to však neznamená, že neexistují zákazníci, kteří skutečně dotují PRE a. s. a současně se rovněž*

najdou zákazníci, které naopak dotuje PRE a. s.“ . Dále znalec na str. 13 posudku mj. uvádí, že *„Zkrácení fakturačního období z jednoho roku na kratší cyklus (v tomto případě na čtyři měsíce) je základním předpokladem zpřesnění plateb a zamezení zbytečného přeplácení nebo naopak vzniku velkého nedoplatku. Implementace nového počítačového systému s kvalitně zpracovanou predikcí spotřeby je v každém případě krok správným směrem.“*. K otázce rozložení termínů záloh pak znalec na str. 14 mj. uvádí: *„Zatímco způsob predikce záloh a zpracování faktur je řešen zcela standardně, nestandardní je při porovnání s ostatními distribučními společnostmi v ČR stanovení termínů splatnosti záloh. V návaznosti na předchozí bod se nezdá ideální stanovení termínů splatnosti na 17, 40 a 80 dnů po termínu fakturace. Rovnoměrnému rozložení termínů by odpovídalo 30, 61 a 91 dnů po termínu fakturace. Nerovnoměrné stanovení termínů skutečně umožňuje v čase vybrat od zákazníků větší množství peněz než by odpovídalo danému termínu. Ke dni fakturace se sice stav úvěrování z globálního pohledu PRE a. s. vyrovná, takže nelze hovořit o tom, že by tím monopolní dodavatel získal pro sebe významně více prostředků, než mu náleží, ale je třeba říci, že neproporciální stanovení termínu plateb může způsobit problémy maloodběratelům, kteří ve velké většině provádějí transakce na svých účtech v pravidelných termínech (platy, jiné platby).“*. Na otázku Úřadu v zadání posudku, zda vzorce a program pro výpočet záloh pro jednotlivé odběratele jsou obecně voleny či nastaveny tak, aby umožňovaly stav „úvěrování“, pak znalec na str. 20 posudku uvedl, že *„ve zdrojovém textu programu nebyly nalezeny takové algoritmy, které by cíleně měly za úkol optimalizovat volbu výše záloh nebo termínů ve prospěch PRE“*.

Ze znaleckého posudku, který zmíněný program zákaznického systému pro fakturaci odběru el. energie hodnotí velmi pozitivně, tudíž vyplývá toliko *nezvyklost* termínů stanovení záloh, přičemž znalec nekonstatuje ani jejich nesprávnost ani záměrné nastavení systému výběru plateb ve prospěch účastníka řízení na újmu spotřebitelů. Slovo „nezvykle“ Úřad interpretoval ve smyslu slova „protiprávně“. Kvalifikoval-li pak Úřad podle této interpretace jednání účastníka řízení jako porušení zákona, měl ve správním řízení prokázat, že odběratele skutečně významně znevýhodňuje stávající rozložení termínů zálohových plateb na 17, 40 a 80 dnů ve vztahu ke konečnému vyúčtování celkové spotřeby el. energie v daném období. Zmiňuji-li se v této souvislosti o „významnosti“ znevýhodnění, vzal jsem v úvahu specifickou daného zboží, jehož skutečnou spotřebu v daném období lze odhadovat větší či menší přesností podle dřívějších odběrů ve srovnatelném období, a kdy v samotném odůvodnění rozhodnutí Úřad připouští, že *nelze nikdy dosáhnout rovnovážného stavu mezi zálohami a dodávkami elektřiny a určitý stupeň „úvěrování“ PRE jednotlivým zákazníkem musí být tolerován*. Totéž platí pro případ „úvěrování“ zákazníka ze strany účastníka řízení. Současně měl Úřad prošetřit, zda rozložení termínů zálohových plateb na 30, 61 a 91 dnů po termínu fakturace tak, jak je navrhováno ve znaleckém posudku, by jednoznačně znamenalo změnu ve prospěch odběratele, anebo zda břemeno tzv. úvěrování by se naopak neúměrně nepřesunulo na účastníka řízení. Jelikož tímto šetřením se Úřad nezabýval, konstatuji, že ve správním řízení skutečný stav věci spolehlivě nezjistil.

V rámci přezkoumání rozhodnutí jsem dále prostudoval materiál, který byl součástí rozkladu – Analýza podmínek pro stanovení záloh na dodávku elektřiny, zpracovaný ENPO – Energetické poradenství, Ing. Oldřich Masný, Jičínská 23, Ostrava-Výškovice. Zpracovatel Analýzy se mj. zabýval jak vyhodnocením konkrétního případu průběhu dodávek a plateb paní Danielou Součkovou, který byl obsahem zmíněné stížnosti pana Tomáše Součka, tak hodnocením průběhu dodávek a plateb průměrného zákazníka, které doložil grafickými a tabulkovými soubory. Pokud jde o stížnost pana Tomáše Součka, kdy odběratelkou el. energie byla paní Daniela Součková, zpracovatel na str. 10 Analýzy po provedeném detailním rozboru

průběhu plateb konstatoval, že stížnost postrádá racionální podklad, a to nejen z pohledu uvedeného rozboru zálohy jako platby předem, ale i s ohledem na prokázané vyhodnocení za sledované období. Zpracovatel považuje stížnost z hlediska korektnosti uplatnění práva záloh na dodávku elektřiny za nedůvodnou, neboť účastník řízení podle jeho názoru postupoval v případě paní Daniely Součkové korektně a její dojem, že byla poškozována, je nepravdivý, resp. nevýznamný. Pokud jde o celkové hodnocení průběhu dodávek a plateb průměrného zákazníka podle zmíněného fakturačního systému účastníka řízení, zpracovatel v části Analýzy, zabývající se stanovením míry ekonomické závažnosti a citlivosti na změnu termínu splatnosti záloh, pak mj. na str. 8 konstatuje, že *„Při pohledu na absolutní částky, o které je posunem termínu splatnosti záloh zvýhodněna jedna ze stran, je patrný zanedbatelný význam tohoto faktoru v porovnání s ostatními faktory, pro které bylo zálohování dodávek elektřiny zmíněno zákonem (rozumí se energetickým zákonem č. 222/1994 Sb.). Toto dokladují jednotlivé grafické a tabulkové soubory Analýzy, z nichž je patrné, že v průběhu sledovaného období byl na zálohách zvýhodněn někdy účastník řízení, někdy odběratel, přičemž hodnotové vyjádření příslušných částek procentuálně či korunově ve vztahu ke konečné spotřebě je nevýznamné.*

Podle ustanovení § 9 odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže monopolní nebo dominantní postavení nesmí být soutěžitelem zneužíváno na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů, ani na úkor veřejného zájmu. Předpokladem zneužití je újma jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, anebo úkor veřejného zájmu. Výrok o zneužití monopolního postavení by tedy Úřad mohl v daném případě učinit pouze v případě, prokázal-li by příčinnou souvislost mezi protisoutěžním jednáním účastníka řízení a vzniklou újmou spotřebitelům. Konstataci újmy však výrok o porušení zákona postrádá. Vlastní odůvodnění rozhodnutí, které nenahrazuje výrok, ale pouze odůvodňuje výrokem deklarované porušení zákona, pak sice obsahuje tvrzení, že újma byla způsobena konkrétnímu odběrateli (paní Daniele Součkové), toto však, jak výše uvádím, správní řízení bezpečně neprokázalo. Dále je v odůvodnění rozhodnutí konstatován pouze předpoklad Úřadu bez provedení patřičného šetření, že obdobná újma nastala u všech ostatních cca 25 tis. odběratelů, kteří zvolili jiný způsob úhrady elektřiny, než prostřednictvím SIPO. Výrokovou část 1. proto považuji za nepřezkoumatelnou. Nepřezkoumatelnost vytýkám rovněž 3. výrokové části, kde chybí vazba mezi 1. a 3. výrokovou částí, neboť z její formulace není zřejmé, jaká opatření má účastník řízení provést k nápravě vadného stavu deklarovaného v 1. výroku.

Po posouzení věci ve všech souvislostech jsem dospěl k závěru, že účastník řízení při aplikaci Zákaznického systému pro fakturaci odběru elektrické energie v případech tří záloh v rámci čtyřměsíčního, resp. 122 zúčtovacího denního období, zákon o ochraně hospodářské soutěže neporušil, neboť správní řízení neprokázalo, že by během tohoto období získával při zálohových platbách od svých odběratelů více finančních prostředků, než odpovídá přiměřené toleranci s ohledem na charakter dodávaného zboží.

Ani jiné chování účastníka řízení při aplikaci zmíněného fakturačního systému nepotvrzuje závěr Úřadu o zneužití monopolního postavení. V postupu účastníka řízení, kdy svému zákazníkovi umožňuje zálohově hradit spotřebovanou elektrickou energii několika alternativními způsoby, kdy volba mezi těmito způsoby závisí jen na uvážení zákazníka, přičemž žádná z variant není ze strany účastníka řízení jakkoli vynucována, nelze shledat porušení zákona. Zákazník je oprávněn účastníkovi řízení navrhnout, aby výše zálohy byla upravena, přičemž účastník řízení takové návrhy zpravidla akceptuje. Rovněž nejsou ze strany účastníka řízení předem stanoveny minimální výše jednotlivých záloh. Tyto skutečnosti však

Úřad v závěrečném hodnocení důkazů zcela pominul a rozhodnutí o porušení zákona důkazně opřel v podstatě jen o úvahu ve znaleckém posudku o *nezvyklosti* termínů záloh.

Při přezkoumání rozhodnutí jsem dále zjistil, že ač odůvodnění rozhodnutí na několika místech odkazuje na listinné materiály spisu čj. P 635/98, tyto nejsou součástí spisu předmětného správního řízení čj. S 10/99-210. Povinností správního orgánu je zajistit, aby správní spis obsahoval všechny listinné materiály, které tvořily podklad rozhodnutí a na které odkazuje odůvodnění rozhodnutí, aby účastník řízení měl možnost se s nimi seznámit, vyjádřit se k jejich obsahu a popřípadě navrhnout jejich doplnění. V daném případě se tato povinnost vztahovala zejména na materiály související se stížností pana Tomáše Součka, kdy v odůvodnění rozhodnutí se výslovně odkazuje na toto podání a o případu placení záloh paní Danielou Součkovou pak správní orgán vyslovuje na str. 11 vlastní úvahy, o které mj. opírá i výrok o porušení zákona účastníkem řízení. Konstatuji, že toto procesní pochybení by samo sobě bylo důvodem pro zrušení rozhodnutí.

Ze všech shora uvedených důvodů jsem návrhu účastníka řízení na zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení vyhověl a rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

Pražská energetika, a.s.
Na Hroudě 4
110 05 Praha 10

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 10. 2000.

